

Barcelona, 23 gener 1947

UNB
Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Intimat fill: Els Reis varen ser bons i suposats de per
 tenir un la terra carta del 21 de desembre parru
 migut totxos en fer nos arriber la montelela, amb tanta
 el. Lluís esperada. Quan vaig voler que la sempre Pare,
 malria arriber a Barcelona, em vaig devoure per a lo-
 culitzar la. Recordava, mes o menys, l'indret del Par-
 seig de Guine ont vaig anar a veure la, en acaio de
 la seva marxa a Mèxic, i preguntant com heu cone la
 recerca va donar bon resultat. El que no em fou pos-
 sible es parlar, hi fins després de bastants dies de la
 meua tribulla. La causa em que no "viviu", per dir ho
 així, aquells dies, a una seva nio en un ~~hotel~~ "alberg"
 farge mes ingrat. Així ho he subit ara que, finalment
 lliure, m'hi he pogut enteristar i m'ha lliurat el mag-
 nific merent de Rosa a la mare, eh tres llibres, tres i mes
 ralles d'ambdós. De tot el que parlarem en vaig treu-
 re la imprensió de que nos felisses, que se t'endurime
 bona salut i, econòmicament, mes aviat vivim amb
 fulgurange.

Quan je tenia un motiu mes per a contestar la terra
 abans indicada carta - la quel serpanta vaig ajornar fins
 a tenir la montelela -; em surpen, amb immensa ale-
 quia, una altra carta terra, que ha fet el salt entre
 un continent i l'altre amb una velocitat record de 6
 dies! Així, doncs, ara, en lloc d'una te in contesto
 dies! la abans indicada i la de l'11 de gener, rebu-
 du el 17!!!... Com que he esperat^a que la mare fer eh
 elegit que es mereix el perent de la Rosa, i han enolat
 quatre o cinc dies que m' dolen unelt, puix n' aquesta
 us ariva tant de presa com laarrera que he rebut, es
 jut dir que la estonies elegit en el moment que l'excic.
 Pero la manna, volva, no te un moment ni per a grandir
 el greig d'excure al fill. ~~M~~ diu un moment, no han her-
 que en tot el dia no pogues distreure's d'algun dels seus
 múltiples quefers - arri felixos, per la enarretat d'ali-
 ment, l'encari ment dels que's troben i l'excig que
 s'ha de desplegar per a parar la taula - ~~miradaxoxo~~
~~ratxos~~ nio perquè ella considere moment propici per a
 comunicar-se amb tu aquell en que el seu esperit es trobe
 assermat i tranquil, per a dir-te coses que no t'interm-
 quibirin, per no trobar-se ella mateixa portant uarna al desui.

la seva vida. És tant el que t'estimo que no
 mar. se crea. te la més petita preocupació
 paraula. Y com que de moments així, en te ben ves,
 per això no t'ensim tot vint com valdria. Ara, dues
 certes gairebé requises, aquesta mantelleta que per des-
 munt del seu mèrit i valor material te l'encis d'una
 cone feta amb amor per ella i totes les coses grates que
 li he pogut explicar de la conversa amb la senyora
 Paies, li han creat l'estat d'esperit propici per a dir-te
 el cor i ho ha fet com jo sempre amb les rutilles que t'ins-
 cloe, plenes d'un sentiment i un amor que pren un quix
 encara més considerable del que d'antany et semblava.

Per això t'he pogut tant vegades que no negliges-
 sis la teua correspondència. Si poguéssim seguir així, que
 una carta es toqui a l'altra, estic segur que els seus capte-
 niments serien menys i importantíssim molt millor el
 seu sofriment. Si, sobre tot, parla una mica més del
 Joan, el nostre fill minyó dos! Estic segur que quan
 el veigis, te l'estimaràs com novales, es un home net, i
 parla del seu paper amb una satisfacció tant plena,
 amb una admiració tant ideal i sincera, que entenedria.
 El curs enolar d'enguany es molt dur. L'apretar-
 com se sol dir en l'arçot dels estudiants -, més del
 compte i els dijous ni pot anar al cinema - la seva
 parió - amb plena tranquil·litat, perquè sab que els den-
 res l'esperen a casa i els diumenges, a Bellaterra, està
 més ben jugar i jugar que per a escriure. Això que
 ara te una carta en projecte que t'denuncie dues
 d'aquest tren meravellós que xicola. Tren fírm, ca-
 meça i denuncie i fa marxa a vent i eureka. Es
 la primera que més l'apassiona, però si hi put en-
 heterar molt poc, en primer lloc perquè la current
 continua de com exigeix molt eureka per a posar
 en marxa l'equip elèctric i, en segon lloc, perquè amb
 quatre dies a la retornada sense ~~corrent~~, ~~un~~
 ni de la Radio podem obtenir el gaudi dentat. Els
 Reis - el rei avi, la reina avia, els reis Paletis, etc. etc
 etc - l'hi portarem! Una escapeta d'aire comprimit, ~~un~~
 útil a Bellaterra per a concursos de tir al blanc; dos wagons

per a completar el ferrocarril elèctric format amb els
 Reis de dos anys anteriors; una metròpoli amb els
 engegats bàrils de fusta; un compàs; una capsa de
 llapis de colors i moltes coses més. Y'indor un
 retrat d'ell, fet a Bellaterra, tirant l'audió. Aquest
 instrument i havia pertanyut i el guardare com
 una reliquia l'avia envetada (a E. S. J.).

L'afar del pèl de coriell a mi també em va
 deixar maripès. No obstant es d'una real importan-
 ciosa. Valdria que te'n preocuperis, però no per a con-
 ploure al amic que s'hi interessa, sino com un motiu
 que s'podria proporcionar molts quinqués i a mi també.
 Si demoleris que a Mèxic hi han indústries consumides
 res de tant pintoresca matèria, no transfereixis l'afar a
 tercera persona; preocupate'n personalment, i no
 herdues el temps. Amb vos maldecaps!

De la Rife ... res! ... Ni així! ... una verdadera ri-
 farda ...! ; que hi furem!

Enquany, a Barcelona, hi han hagut moltes propi-
 etats. En general l'aspecte de la ciutat, es brillant, a
 desgrat de les enambriades, les faltes ortogràfiques
 — molt divertides! — de la rotulació dels carrers, la
 manca de llum per les restriccions elèctriques i
 el senyal catàstrofic dels tramvies. Es veu molt movi-
 ment, molts autos, molt aparell circulatori amb
 quardes enfilats i enfilats; els aparells de
 les botiques son quírelle de meravella: No hi man-
 ca cap de les coses luxoses i de preu. Els brass,
 sempre atrapeits; les xaranteries vestint hermits i
 altres convertibles temptadors ... Amb tub, herò, man-
 ca el més essencial; els preus han arribat un ni-
 vell tant elevat, que hom arriba a sospitar que l'a-
 bundància que tant demoradament s'estribeix de-
 sapareixeria en una extralació ni un dia, her
 art d'encontornament ^{ni la volubilitat} ~~aparells~~ treballada cubres el
 dismpte el que quança en una herada ... Es el
 primer any que em han arribat algunes pel·lícules bo-

ner. De les que hem vist la millor "Poma de alcega"
que aci se in diu "ha sempre lluminat"
al Cine Windsor, edifici cat a la Diagonal, entre Ailla
de Catalunya i Pralues. Indiscutiblement quelcom dign.
ve de Barcelona, sem dupte el millor d'Europa
— a després de que a Madrid, en aquest aspecte, ens
menquem la dentera, hi compten amb dos o tres llocs
molt bons. — En un polsari al gat exclusivament
per a cine i compte, adreces, amb Poes, Restaurant,
Club, etc.

M'alegra que conequis "dertius": de tota la litera-
tura dictada per les circumstancies, que amb profusió
de publicacions ^{que} apareixen i desapareixen, ~~font~~ font la
viii-vin o r aquanten, tant aci com "alla", es la mi-
llor, la mes viva i, salvant doctrinariismes, la mes
conscient. En aquest aspecte, fins i tot i per veurem
nosta, ha d'esser fet per catalans la unica cosa
amb mèrit. Però es el que dius tu: ho llegixes
amb interès però un aire de "farsantia" sent que
te'n repare. De vegades vivint un xic de malicia en
la interpretació de ~~caraxes~~ certs aspectes, em fa veure
que, al llarg del temps, quelcom s'haurà salvat d'això
que els britiflers s'emporten amb tant d'entusiasme

M'ha regalat que conequis al promès de la ^{reunio}.
retra "Humboldt!... Em comença a començar de que el
nom es petit!" L'hi veig lliure, necessàriament, un merm.
pots d'etiquetes per a la cura "Psudaloma, S.A.". o' Cien
que en aquest cas podem fer quelcom? ... o' y en el cas
de manipulanda? Si mes no, alguna litografia que is des-
digni especialment a començar i culenolans, en començar
motius de motius que novells rebien de l'lectió?
Es establiran per originals, perquè exollin entre els de
la nostra imponent col·lecció i abtinarien les reprodu-
cions mes bones. Una cura de Poeson Aires ens ha regalat

